

Liturgie

Liturgie voor de eredienst op zondag 14 september 2025 om 09:30 in de Oude Kerk.

Voorganger: *ds. R.W. de Koeijer*

Zingen: Psalm 145 (Oude Berijming)

*7 De HEER bewaart de ziel, die Hem bemint
Maar Hij verdelgt, dien Hij godd'loos bevindt.
Mijn blijde tong zal roemen in den HEER,
En alle vlees zal juichen tot Gods eer.*

Stil gebed

Votum en Groet

Zingen: Psalm 68 (Oude Berijming)

*1 De HEER zal opstaan tot den strijd
Hij zal Zijn haters, wijd en zijd,
Verjaagd, verstrooid, doen zuchten
Hoe trots Zijn vijand wezen moog',
Hij zal voor Zijn ontzaglijk oog,
Al sidderende vluchten.
Gij zult hen, daar g' in glans verschijnt,
Als rook en damp, die ras verdwijnt,
Verdrijven en doen dolen.
't Goddloze volk wordt haast tot as,
't Zal voor Uw oog vergaan als was,
Dat smelt voor gloende kolen.*

*17 Hoe groot, hoe vrees'lijk zijt g' alom,
Uit Uw verheven heiligdom,
Aanbidd'lijk Opperwezen!
't Is Isrels God, die krachten geeft,
Van Wien het volk zijn sterkte heeft:
Looft God elk moet Hem vrezen.*

Lezing van de Wet

Zingen: Psalm 32 (Oude Berijming)

3 'k Bekend', o HEER, aan *U oprecht mijn zonden,*
'k Verborg geen kwaad, dat *in mij werd gevonden.*
Maar ik beleed na *ernstig overleg,*
Mijn boze daan: Gij *naamt die gunstig weg.*
Dies *zal tot U een ieder van de vromen,*
In *vindenstijd met ootmoed smekend komen.*
Een zee van ramp moog' *met haar golven slaan,*
Hoe hoog zij ga, zij *raakt hem zelfs niet aan.*

6 Rechtvaardig volk, *verhef uw blijde klanken,*
Verheugd in God, naar waarde nooit te danken.
Zingt *vrolijk, roemt Zijn deugden t' allen tijd,*
Gij, *die oprecht van hart en wandel zijt.*

Gebed om de opening van het Woord

Schriftlezing: Richteren 3 vers 7 - 31

Othniël

⁷ En de Israëlieten deden wat slecht was in de ogen van de HEERE, en zij vergaten de HEERE, hun God, en dienden de Baäls en de gewijde palen.

⁸ Toen ontbrandde de toorn van de HEERE tegen Israël en Hij leverde hen over in de hand van Cusjan Risjataïm, de koning van Mesopotamië. En de Israëlieten dienden Cusjan Risjataïm acht jaar.

⁹ Toen riepen de Israëlieten tot de HEERE. En de HEERE deed voor de Israëlieten een verlosser opstaan, die hen verlost: Othniël, de zoon van Kenaz, de broer van Kaleb, die jonger was dan hij.

¹⁰ En de Geest van de HEERE was op hem en hij gaf leiding aan Israël en trok ten strijde. En de HEERE gaf Cusjan Risjataïm, de koning van Syrië, in zijn hand, zodat hij de overhand kreeg op Cusjan Risjataïm.

¹¹ Toen had het land veertig jaar rust. En Othniël, de zoon van Kenaz, stierf.

Ehud

¹² Maar de Israëlieten deden opnieuw wat slecht was in de ogen van de HEERE. Toen maakte de HEERE Eglon, de koning van Moab, sterk tegen Israël, omdat zij deden wat slecht was in de ogen van de HEERE.

¹³ En hij verzamelde de Ammonieten en de Amalekieten bij zich en ging *op weg*. Hij versloeg Israël en zij namen de Palmstad in bezit.

¹⁴ En de Israëlieten dienden Eglon, de koning van Moab, achttien jaar.

¹⁵ Toen riepen de Israëlieten tot de HEERE, en de HEERE deed voor hen een verlosser opstaan: Ehud, de zoon van Gera, een Benjaminit, een man die linkshandig was. De Israëlieten stuurden door zijn dienst schatting aan Eglon, de koning van Moab.

¹⁶ Ehud maakte voor zichzelf een zwaard dat twee scherpe kanten had, met de lengte van een el, en hij gordde het aan onder zijn kleren, aan zijn rechterheup.

¹⁷ Hij bood Eglon, de koning van Moab, de schatting aan. Nu was Eglon een zeer zwaarlijvig man.

¹⁸ En het gebeurde, toen hij gereed was met het aanbieden van de schatting, dat hij de mensen die de schatting gedragen hadden, wegstuurde.

¹⁹ Zelf keerde hij echter vanaf de *afgodsbeelden* die in Gilgal waren terug en zei: Ik heb een geheime zaak voor u, koning. Deze zei: Stilte! En allen die om hem heen stonden, gingen bij hem weg.

²⁰ En Ehud kwam naar hem toe, terwijl hij in het koele bovenvertrek zat, dat hij voor zich alleen had. Toen zei Ehud: Ik heb een woord van God voor u. En hij stond op van de troon.

²¹ Toen strekte Ehud zijn linkerhand uit, nam het zwaard van zijn rechterheup en stak het in zijn buik,

²² zodat zelfs het heft achter het lemmet erin ging. Het vet sloot zich om het lemmet (hij trok het zwaard namelijk niet uit zijn buik) en de darminhoud kwam eruit. ²³ Toen ging Ehud naar buiten de galerij op. De deuren van het bovenvertrek sloot hij achter zich en deed ze op slot.

²⁴ Toen hij naar buiten gegaan was, kwamen zijn dienaren kijken, maar zie, de deuren van het bovenvertrek zaten op slot. Toen zeiden zij: Hij doet zeker zijn behoefte in het koele vertrek.

²⁵ En zij bleven tot schamens toe wachten, maar zie, hij opende de deuren van het bovenvertrek niet. Toen namen zij de sleutel en deden open. En zie, hun heer lag dood op de grond.

²⁶ Maar Ehud ontkwam, terwijl zij wachtten. Hij kwam langs de *afgodsbeelden* en ontkwam naar Sehira.

²⁷ En het gebeurde, toen hij *daar* aankwam, dat hij op de bazuin blies in het bergland van Efraïm. En de Israëlieten daalden met hem af uit het bergland, en hijzelf *ging* vóór hen uit.

²⁸ En hij zei tegen hen: Volg mij, want de HEERE heeft uw vijanden, de Moabieten, in uw hand gegeven. En zij daalden af, achter hem aan, namen de doorwaadbare plaatsen van de Jordaan naar Moab in en lieten niemand oversteken.

²⁹ En in die tijd versloegen zij de Moabieten, ongeveer tienduizend man, allemaal welgedane en strijdbare mannen, zodat niet één man ontkwam.

³⁰ Zo werd Moab op die dag onder de hand van Israël vernederd. En het land had tachtig jaar rust.

Samgar

³¹ Na hem nu kwam Samgar, zoon van Anath. Hij doodde de Filistijnen, zeshonderd man, met een prikstok voor ossen. Zo verlostte ook hij Israël.

Zingen: Psalm 107 (Oude Berijming)

6 Zij, die <i>gebonden</i> zaten,	7 Doch, riepen z' <i>in d' ellenden</i>
In <i>schaduw</i> van den dood,	Den <i>HEER</i> ootmoedig aan,
Omdat zij <i>God</i> vergaten,	Hij deed hun <i>angsten</i> enden,
Vervielen in dien nood.	En <i>hen 't</i> gevaar ontgaan.
Toen <i>werd hun</i> wreevlig hart	Hij <i>hielp hen</i> uit den nood
Verneerd door <i>zwarigheden</i>	Hij <i>bracht hen uit het</i> duister
Zij <i>struikelden</i> , hun smart	Der <i>schaduw</i> van den dood:
Werd <i>hulpeloos</i> geleden.	Hij <i>brak hun band en</i> kluister.

Prediking over thema: *Plaatjes van verlossing*" n.a.v. Richteren 3: 9 en 15

1. Gods verlossing
2. Gods *verrassende* verlossing

Zingen: Psalm 3 (Oude Berijming)

3 Ik lag en <i>sliep</i> gerust,	4 Sta op, verlos <i>mij</i> , HEER.
Van 's <i>HEEREN</i> trouw bewust,	Gij <i>hebt, o God, weleer</i>
Tot ik <i>verfrist</i> ontwaakte	<i>Getoond voor mij te</i> waken,
Want <i>God was aan mijn</i> zij'	Mijn <i>haters onderdrukt,</i>
Hij <i>ondersteunde</i> mij	En <i>mij 't</i> gevaar ontruikt
In 't <i>leed, dat mij</i> genaakte.	Gij <i>sloegt hen op de</i> kaken,
Ik zal, vol <i>heldenmoed,</i>	Verbrekend onverwacht
Daar <i>mij Zijn hand</i> behoedt,	Hun <i>tanden door Uw</i> macht
Tienduizenden <i>niet</i> vrezen	'k Heb <i>d' overhand</i> verkregen!
Schoon ik, van <i>alle</i> kant,	Gij, <i>HEER, alleen, Gij</i> zijt
Geweldig <i>aangerand</i>	Verwinnaar <i>in den</i> strijd,
En <i>fel geprangd</i> moog' wezen.	En <i>geeft Uw volk den</i> zegen.

Dankgebed en Voorbeden

Inzameling van de gaven

Zingen: Weerklank 475 (Liederen van lof, gebed en toewijding)

1 Wie is een God, aan U gelijk,
vol liefde, vol genade,
die ons, gezonken in het slijk,
met gunsten overlaadde?
De zondemacht week voor uw kracht,
uw Zoon, voor ons geboren,
redde wie was verloren.

2 Wie is een God, aan U gelijk,
kan zoveel liefde tonen
Uw Zoon verliet het hemelrijk
en Hij kwam bij ons wonen.
Gerechtigheid werd ons bereid:
verlossing, licht en leven
werd ons in Hem gegeven.

3 Wie is een God, aan U gelijk,
- zo waard te zijn geprezen -
die door zo menig liefdeblijk
ons opwekt U te vrezen?
U zond, o Heer, Uw Geest ons neer,
door wie wij in U roemen,
U Abba, Vader, noemen.

Zegen